

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

27 päivänä helmikuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2009/138/EY – Vahinkovakuutusyrityksen edustaminen – Edustaja, jolla on kotipaikka kyseisen jäsenvaltion alueella – Asiakirjojen tiedoksianto – Haasteen vastaanottaminen – Asetusta (EY) N:o 1393/2007 ei sovelleta

Asiassa C-25/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Sąd Okręgowy w Poznaniu (Poznańin alueellinen tuomioistuin, Puola) on esittänyt 13.12.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 15.1.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Corporis sp. z o.o.

vastaa

Gefion Insurance A/S,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. S. Rossi (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. Malenovský ja F. Biltgen,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Corporis sp. z o.o., edustajinaan P. Nowosielski ja P. Mazgaj, radcowie prawni,
- Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,
- Euroopan komissio, asiamiehinään H. Tserepa-Lacombe, M. Heller ja S. L. Kaléda,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25.11.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) (EUVL 2009, L 335, s. 1) sekä oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ("asiakirjojen tiedoksianto") ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 (EUVL 2007, L 324, s. 79) tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Corporis sp. z o.o., joka on vakuutusyritys, jonka kotipaikka on Puolassa, ja Gefion Insurance A/S, joka on vakuutusyritys, jonka kotipaikka on Tanskassa, ja jossa on kyseessä liikenneonnettomuudesta aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2009/138 johdanto-osan 76, 105 ja 127 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"76 Unionin kansalaisten liikkumisen lisääntyessä moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia tarjotaan yhä useammin kansallisten rajojen yli. Sen varmistamiseksi, että vihreän kortin järjestelmä ja liikennevakuutuksenantajien kansallisten toimistojen väliset sopimukset jatkuvat moitteettomasti, on aiheellista, että jäsenvaltiot voivat vaatia moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia niiden alueella palveluntarjoajina antavilta vakuutusyrityksiltä kansalliseen toimistoon liittymistä ja rahoitusosuuden maksamista siihen sekä kyseisen jäsenvaltion perustamaan takuurahastoon. Jäsenvaltion, jossa palveluja tarjotaan, olisi vaadittava, että moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia tarjoavat yritykset nimittävät sen alueelle edustajan, joka kerää kaikki korvausvastuita koskevat tarvittavat tiedot ja edustaa kyseistä yritystä.

--

(105) Kaikkia vakuutuksenottajia ja edunsaajia olisi kohdeltava yhdenvertaisesti heidän kansallisuudestaan tai asuinpaikastaan riippumatta. --

--

(127) On erittäin tärkeää, että likvidaatiomenettelyssä suojataan vakuutettuja, vakuutuksenottajia, edunsaajia sekä kaikkia vahingon kärsineitä, joilla on vakuutustoimintaan perustuvaa saatavaa koskeva suora kanneoikeus vakuutusyritykseen nähden, --"
- 4 Mainitun direktiivin 147 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Vakuutusyrityksen, joka aikoo ensimmäisen kerran harjoittaa liiketoimintaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava asiasta ennalta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille ja esitettävä niiden riskien tai sitoumusten laatu, joita se aikoo kattaa."

5 Mainitun direktiivin 148 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on kuukauden kuluessa 147 artiklassa säädetystä ilmoituksesta annettava seuraavat tiedot jäsenvaltiolle tai jäsenvaltioille, jonka tai joiden alueella vakuutusyrittäjä aikoo harjoittaa liiketoimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella:

--

- b) vakuutusluokat, joiden mukaista liiketoimintaa vakuutusyrittäjällä on oikeus harjoittaa;
- c) niiden riskien tai sitoumusten laatu, joita vakuutusyrittäjä aikoo kattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Samalla kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava tällaisesta tietojen antamisesta kyseiselle vakuutusyrittäjälle.

2. Jäsenvaltiot, joiden alueella vahinkovakuutusyrittäjä aikoo palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella kattaa liitteessä I olevassa A osassa luokkaan 10 sisältyviä muita riskejä kuin rahdinottajan vastuuta koskevia riskejä, voivat vaatia, että [vahinkovakuutus]yrittäjä antaa seuraavat tiedot:

- a) 18 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetun edustajan nimi ja osoite;

--”

6 Saman direktiivin I osaston VIII luvun I jakson 2 alajaksoon, jonka otsikko on ”Liikennevakuutus”, kuuluvassa 151 artiklassa, jonka otsikko on ”Korvausvaatimuksia esittävien henkilöiden syrjimätön kohtelu”, säädetään seuraavaa:

”Vastaanottavan jäsenvaltion on vaadittava, että vahinkovakuutusyrittäjä huolehtii siitä, että sen alueella tapahtuneisiin liikennevahinkoihin perustuvia korvausvaatimuksia esittävät henkilöt eivät joudu epäedullisempaan asemaan sen vuoksi, että yritys vakuuttaa muun kuin rahdinottajan vastuuseen liittyvän, liitteessä I olevan A osan 10 luokkaan kuuluvan riskin palvelujen tarjoamisen perusteella eikä kyseisessä valtiossa sijaitsevan toimipaikan kautta.”

7 Direktiivin 2009/138 152 artiklassa, jonka otsikko on ”Edustaja”, säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 151 artiklassa tarkoitettuja tarkoituksia varten vastaanottavan jäsenvaltion on vaadittava, että vahinkovakuutusyrittäjä nimeää edustajan, jolla on valtion alueella pysyvä kotipaikka tai joka on sijoittautunut sinne ja jonka tehtävänä on hankkia kaikki tarvittavat korvausvaatimuksiin liittyvät tiedot ja jolla on oltava riittävät valtuudet edustaa yritystä sen suhteissa vahinkoa kärsineisiin henkilöihin, jotka voivat esittää korvausvaatimuksia, mukaan lukien valtuudet maksaa sellaisiin vaatimuksiin liittyen korvauksia sekä valtuudet edustaa yritystä tai tarvittaessa huolehtia sen edustamisesta jäsenvaltion tuomioistuimissa ja viranomaisissa näitä korvausvaatimuksia käsiteltäessä.

Edustaja voidaan myös kutsua edustamaan vahinkovakuutusyrittäjää vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisissa liikennevakuutusyrittäjien olemassa- ja voimassaoloa tarkastettaessa.

2. Vastaanottava jäsenvaltio ei saa vaatia edustajaa ryhtymään tämän nimittäneen vahinkovakuutusyrittäjän puolesta muihin kuin 1 kohdassa säädettyihin toimiin.

--”

8 Asetuksen N:o 1393/2007 johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa asiakirjan tiedoksiantamiseen osapuolen viralliselle edustajalle jäsenvaltiossa, jossa asiaa käsitellään, riippumatta kyseisen osapuolen asuinpaikasta.”

9 Mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, joissa oikeudenkäynti- tai muu asiakirja on lähetettävä tiedoksiantoa varten jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon. – –”

Puolan oikeus

10 Siviiliprosessista 17.11.1964 annetun lain (ustawa Kodeks postępowania cywilnego) (Dz. U. 2018, järjestysnumero 1360) 133 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Oikeudenkäyntiasiakirjat tai oikeuden päätökset, jotka on osoitettu oikeushenkilölle tai organisaatiolle, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, annetaan tiedoksi elimelle, jolla on oikeus edustaa sitä tuomioistuimessa, tai työntekijälle, jolla on oikeus vastaanottaa oikeudenkäyntiasiakirjoja.”

11 Mainitun lain 177 §:n 1 momentin 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuomioistuin voi lykätä menettelyä viran puolesta, jos asian käsittelyä ei voida jatkaa kantajan osoitteen puuttumisen tai väärän osoitteen ilmoittamisen johdosta, tai kun kantaja ei ilmoita määräajassa vastaajan osoitetta tai tietoja, joiden perusteella tuomioistuin voi määrittää – – 208 §:ssä tarkoitetut tunnuksot, tai kun kantaja ei noudata muita määräyksiä.”

12 Mainitun lain 182 §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä säädetään seuraavaa:

”Tuomioistuin päättää lykätyn menettelyn osapuolten yksimielisen hakemuksen tai perillisen hakemuksen perusteella taikka 177 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohdassa luetelluista syistä, jos hakemusta menettelyn aloittamiseksi uudelleen ei ole tehty vuoden kuluessa menettelyn lykkäämistä koskevan päätöksen tekemisestä.”

13 Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnasta 11.9.2015 annetun lain (ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej) (Dz. U. 2018, järjestysnumero 999) 208 §:n 1 momentin b kohdassa, jolla saatetaan direktiivin 2009/138 152 artikla osaksi Puolan oikeutta, säädetään seuraavaa:

”Sellaisen ulkomaisen vakuutusyrityksen, jonka kotipaikka on muussa – – jäsenvaltiossa kuin Puolan tasavallassa ja joka aikoo palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella ja muutoin kuin sivukonttorin välityksellä harjoittaa vakuutustoimintaa Puolan tasavallan alueella lain liitteen II luvun 10 luokassa tarkoitettujen muiden kuin rahdinottajan vastuuta koskevien vakuutusten alalla, on toimitettava valvontaviranomaiselle sen valtion valvontaviranomaisen välityksellä, jossa on sen kotipaikka:

- 1) niiden korvausasian edustajien etu- ja sukunimet sekä osoitteet, joilla on oikeus edustaa sitä siinä määrin kuin on tarpeen – –
- b) yrityksen oikeudellisen edustuksen varmistamiseksi riita-asioissa Puolan yleisissä tuomioistuimissa.”

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys

- 14 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että Corporis on Puolaan sijoittautunut vakuutusyritys, jolle liikenneonnettomuudessa osallisena olleen, Puolassa vakuutetun ajoneuvon omistajalle kuuluva oikeus korvaukseen on siirtynyt. Gefion Insurance on Tanskaan sijoittautunut vakuutusyritys, joka on vakuuttanut samassa onnettomuudessa osallisena olleen toisen henkilön.
- 15 Gefion Insurance nimesi Crawford Polska sp. z o.o:n, jonka kotipaikka on Puolassa, direktiivin 2009/138 152 artiklan mukaisesti yritykseksi, jolla on valtuus edustaa sitä sen suhteissa Puolassa vahinkoa kärsineisiin henkilöihin. Tässä yhteydessä Crawford Polska, jonka tehtävänä on sopia korvausvaatimuksista Gefion Insurancen lukuun, täytti siten Corporisin kyseisen vahingon johdosta esittämän ensisijaisen korvausvaatimuksen.
- 16 Corporis vaatii lisäksi Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miastossa (Poznań-Stare Miaston piirioikeus, Puola) 157,41 Puolan zlotyn (PLN) (n. 30 euroa) maksamista korkoineen ja oikeudenkäyntikuluineen.
- 17 Asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitellyt Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto määräsi, että haaste oli asetuksen N:o 1393/2007 säännösten nojalla annettava tiedoksi Gefion Insurancelle. Mainittu yhtiö kieltäytyi vastaanottamasta asiakirjaa sillä perusteella, että se oli laadittu puolan kielellä.
- 18 Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto määräsi tämän jälkeen 20.7.2018 antamallaan ratkaisulla Corporisia maksamaan 5 000 PLN:n (n. 1 150 euroa) suuruisen ennakkomaksun Gefion Insurancelle tarkoitettujen asiakirjojen kääntämisestä tanskan kielelle aiheutuvien kustannusten kattamiseksi asian käsittelyn lykkäämisen uhalla.
- 19 Corporis kieltäytyi maksamasta mainittua ennakkomaksua ja väitti, että Gefion Insurancea edusti Puolaan sijoittautunut yhtiö eli Crawford Polska, jonka tehtävänä oli edustaa Gefion Insurancea puolan kielellä asiaa käsittelevässä kansallisessa tuomioistuimessa. Tästä syystä ennakkomaksua koskeva vaatimus haasteen kääntämiseksi tanskan kielelle ei ollut Corporisin mukaan oikeutettu.
- 20 Mainittu tuomioistuin keskeytti 13.9.2018 antamallaan ratkaisulla asian käsittelyn sillä perusteella, että sitä ei voitu jatkaa, koska Corporis ei ollut maksanut ennakkomaksua Gefion Insurancelle tarkoitettujen asiakirjojen kääntämisestä aiheutuvista kustannuksista.
- 21 Corporis valitti mainitusta ratkaisusta Sąd Okręgowy w Poznaniu (Poznaniin alueellinen tuomioistuin, Puola) ja vetosi erityisesti vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnasta annetun lain 208 §:n 1 momentin, jolla saatetaan direktiivin 2009/138 152 artikla osaksi Puolan oikeutta, rikkomiseen.
- 22 Mainitun tuomioistuimen mukaan on epäselvää, onko Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto soveltanut asianmukaisesti asetuksen N:o 1393/2007 säännöksiä määrätessään, että haaste oli annettava tiedoksi Tanskaan sijoittautuneelle vakuutusyritykselle eikä sen Puolaan sijoittautuneelle, direktiivin 2009/138 151 artiklassa ja 152 artiklan 1 ja 2 kohdassa niitä yhdessä luettuina tarkoitettulle korvausedustajalle.
- 23 Tässä asiayhteydessä Sąd Okręgowy w Poznaniu on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko direktiivin 2009/138 152 artiklan 1 ja 2 kohtaa, luettuna yhdessä saman direktiivin 151 artiklan ja asetuksen N:o 1393/2007 johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen kanssa, tulkittava siten, että nimetyn edustajan suorittamaan vahinkovakuutusyrittäjän edustamiseen kuuluu haasteen vastaanottaminen asiassa, joka koskee korvausta liikennevahingosta?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 2009/138 152 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä saman direktiivin 151 artiklan ja asetuksen N:o 1393/2007 johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen kanssa, tulkittava siten, että se, että vahinkovakuutusyrittäjä nimeää edustajan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sisältää myös sen, että tällä edustajalla on oikeus ottaa vastaan haaste asiassa, joka koskee korvausta liikennevahingosta.
- 25 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ilmaisemat epäilykset koskevat erityisesti sitä, onko asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitellyt tuomioistuin asianmukaisesti määrännyt asetuksen N:o 1393/2007 säännösten nojalla, että Puolaan sijoittautuneen vakuutusyrittäjän on annettava haaste tiedoksi Tanskaan sijoittautuneelle vakuutusyrittäjälle, vai olisiko mainittu asiakirja pitänyt antaa tiedoksi viimeksi mainitun yrityksen direktiivin 2009/138 152 artiklan mukaisesti nimeämälle yritykselle, jolla on tästä syystä valtuus edustaa sitä sen suhteissa vahinkoa kärsineisiin henkilöihin samoin kuin kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimissa.
- 26 Ennakkoratkaisukysymykseen vastaamiseksi on aluksi selvitettävä, voidaanko asetusta N:o 1393/2007 soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa.
- 27 Tässä yhteydessä on muistutettava, että mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, joissa oikeudenkäyntiasiakirja tai muu asiakirja on lähetettävä tiedoksiantoa varten jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon.
- 28 Mainitun asetuksen johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan kuitenkin nimenomaisesti, ettei tätä asetusta pitäisi soveltaa asiakirjan tiedoksiantamiseen osapuolen viralliselle edustajalle jäsenvaltiossa, jossa asiaa käsitellään, riippumatta kyseisen osapuolen asuinpaikasta.
- 29 Unionin tuomioistuimen tätä alaa koskevan oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 1393/2007 systemaattisesta tulkinnasta käy ilmi, että siinä säädetään vain kahdesta tilanteesta, joissa oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksi antaminen jäsenvaltioiden välillä on jätetty tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, eli yhtäältä silloin, kun asiakirjan vastaanottajan asuinpaikka tai tavanomainen oleskelupaikka ei ole tiedossa, ja toisaalta silloin, kun tämä on nimennyt virallisen edustajan oikeudenkäyntijäsenvaltiossa. Sitä vastoin muissa tilanteissa, joissa oikeudenkäyntiasiakirjan vastaanottaja asuu toisessa jäsenvaltiossa, oikeudenkäyntiasiakirjan tiedoksi antaminen kuuluu asetuksen N:o 1393/2007 soveltamisalaan ja se on näin ollen suoritettava kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan samassa asetuksessa säädetyillä tavoilla (tuomio 19.12.2012, Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, 24 ja 25 kohta ja tuomio 16.9.2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, 68 ja 69 kohta).
- 30 On kiistatonta, että Gefion Insurance, joka on Corporisin sille osoittaman oikeudenkäyntiasiakirjan vastaanottaja, on nimennyt Crawford Polskan direktiivin 2009/138 152 artiklan mukaisesti yksiköksi, jolla on valtuus edustaa mainittua yritystä sen suhteissa Puolassa vahinkoa kärsineisiin henkilöihin samoin kuin tämän jäsenvaltion tuomioistuimissa.
- 31 Tästä seuraa, että kun otetaan huomioon tämän tuomion 29 kohdassa viitattu oikeuskäytäntö, asetusta N:o 1393/2007 ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa.
- 32 On kuitenkin muistutettava, että kuten direktiivin 2009/138 johdanto-osan 76 perustelukappaleessa todetaan, unionin kansalaisten liikkumisen lisääntyessä moottoriajoneuvovakuutuksia tarjotaan yhä useammin kansallisten rajojen yli.
- 33 Mainitussa direktiivissä käyttöön otettu järjestelmä mahdollistaa siten erityisesti sen, että yhteen jäsenvaltioon sijoittautunut vakuutusyrittäjä voi harjoittaa toimintaansa toisessa jäsenvaltiossa sivukonttorin kautta tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

- 34 Tälle jälkimmäiselle mahdollisuudelle, jota Gefion Insurance on käyttänyt tarjotakseen palvelujaan Puolassa, on ominaista, ettei vastaanottavaan jäsenvaltioon ole tarpeen perustaa oikeushenkilöä tällaisen toiminnan harjoittamiseksi. Direktiivin 2009/138 147 artiklan nojalla tätä tarkoitusta varten riittää erityisesti, että vakuutusyrittäjä, joka aikoo ensimmäisen kerran harjoittaa liiketoimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, ilmoittaa asiasta ennalta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille ja esittää niiden riskien tai sitoumusten laadun, joita se aikoo kattaa, ja että mainitut viranomaiset toimittavat vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille mainitun direktiivin 148 artiklan mukaisesti tässä säännöksessä vaaditut, kyseistä vakuutusyrittäjästä koskevat tiedot.
- 35 Kun otetaan kuitenkin huomioon vaikeus nostaa kanteita sellaista vakuutusyrittäjästä vastaan, joka harjoittaa rajat ylittävää toimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, direktiivin 2009/138 151 artiklassa edellytetään, että vastaanottavan jäsenvaltion on vaadittava, että kyseinen vahinkovakuutusyrittäjä huolehtii siitä, että tämän jäsenvaltion alueella tapahtuneisiin liikennevahinkoihin perustuvia korvausvaatimuksia esittävät henkilöt eivät joudu epäedullisempaan asemaan sen vuoksi, että mainittu yritys vakuuttaa riskin palvelujen tarjoamisen perusteella eikä kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan toimipaikan kautta.
- 36 Mainitun direktiivin 152 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan vastaanottavan jäsenvaltion on tässä yhteydessä vaadittava, että kyseinen vahinkovakuutusyrittäjä nimeää edustajan, jolla on tämän valtion alueella pysyvä kotipaikka tai joka on sijoittautunut sinne ja jolla on oltava riittävät valtuudet edustaa yritystä sekä sen suhteissa vahinkoa kärsineisiin henkilöihin, jotka voivat tästä syystä esittää korvausvaatimuksia, että näiden henkilöiden tämän jäsenvaltion tuomioistuimissa ja viranomaisissa mahdollisesti käynnistämien menettelyjen yhteydessä.
- 37 Siltä osin kuin tässä säännöksessä ei täsmennetä vakuutusyrittäjän edustajalle tätä tarkoitusta varten myönnettävien valtuuksien täsmällistä laajuutta eikä erityisesti sitä, kuuluuko edustamista koskevaan valtuuteen myös mainitun edustajan mahdollisuus ottaa vastaan oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantoja, on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan säännöksen tai määräyksen tulkittamisessa on otettava huomioon sen asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. vastaavasti tuomio 25.1.2017, Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Tässä yhteydessä on muistutettava, että direktiivillä 2009/138 pyritään sen johdanto-osan 105 perustelukappaleen mukaan takaamaan se, että kaikkia vakuutusyrittäjiä ja edunsaajia kohdellaan yhdenvertaisesti heidän kansallisuudestaan tai asuinpaikastaan riippumatta.
- 39 Tässä asiayhteydessä mainitun direktiivin 152 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä saman direktiivin 151 artiklan kanssa, tavoitteena on mahdollistaa moottoriajoneuvojen aiheuttamien liikennevahinkojen tehokas korvaaminen vahinkoa kärsineille, jotka asuvat siinä jäsenvaltiossa, jossa vahinkovakuutusyrittäjä tarjoaa palvelujaan, vaikka sillä ei ole siellä toimipaikkaa.
- 40 Mainitun direktiivin 152 artiklan 1 kohdassa säädetty tällaisen yrityksen velvollisuus nimetä edustaja vastaanottavassa jäsenvaltiossa näet tarkoittaa, että edustajalla on valtuus yhtäältä hankkia kaikki tarvittavat korvausvaatimuksiin liittyvät tiedot ja toisaalta edustaa kyseistä yritystä sekä sen suhteissa henkilöihin, jotka voivat esittää korvausvaatimuksia kärsimänsä vahingon perusteella, että myös kaikissa vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuimissa käytävissä korvausvaatimuksia koskevissa oikeudenkäyntimenettelyissä.
- 41 Tällaisen edustajan tehtävänä on siten helpottaa vahingon kärsineiden toimia ja erityisesti mahdollistaa se, että he voivat esittää korvausvaatimuksensa omalla kielellään eli vastaanottavan jäsenvaltion kielellä. Olisi siten direktiivin 2009/138 152 artiklan 1 kohdan tavoitteen vastaista, että vahingon kärsineillä, kun edeltävät toimet on suoritettu suoraan edustajaan nähden ja kun korvausta on oikeus vaatia

suoraan vakuutuksenantajalta, ei olisi mahdollisuutta antaa oikeudenkäyntiasiakirjoja tiedoksi tälle edustajalle voidakseen nostaa korvauskanteen mainituissa kansallisissa tuomioistuimissa (ks. analogisesti tuomio 10.10.2013, Spedition Welter, C-306/12, EU:C:2013:650, 24 kohta).

- 42 Tässä tilanteessa on todettava, että se, että katsottaisiin, että kyseisellä vahinkovakuutusyrityksen edustajalla, jonka tehtävänä on sopia yrityksen korvausvaatimuksista, oleviin valtuuksiin ei kuulu viimeksi mainitun oikeus ottaa vastaan haaste asiassa, joka koskee korvausta liikennevahingosta, olisi vastoin tavoitetta taata moottoriajoneuvojen aiheuttamien liikennevahinkojen tehokas korvaaminen vahinkoa kärsineille.
- 43 Lisäksi tällainen poissulkeminen olisi vastoin direktiivin 2009/138 151 artiklassa säädettyä tavoitetta ehkäistä korvausvaatimuksia esittävien henkilöiden syrjintää. Jos näet tällaisten henkilöiden olisi neuvoteltuaan kyseisen vahinkovakuutusyrityksen edustajan kanssa ja selvitettyään viimeksi mainitun kanssa, että heillä on mahdollisuus vaatia korvausta, annettava haaste tiedoksi tälle vahinkovakuutusyritykselle sen kotijäsenvaltiossa eikä sen edustajalle vastaanottavassa jäsenvaltiossa, heille asetettaisiin ylimääräisiä ja kalliita muodollisuuksia, jotka liittyvät muun muassa tarpeeseen teettää käännöksiä, mistä voisi aiheutua kustannuksia, jotka olisivat kohtuuttomia verrattuna korvauksena vaadittuun määrään.
- 44 Kuten ennakkoratkaisupyyntöstä käy ilmi, Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto määräsi Corporisin maksamaan 5 000 PLN:n (n. 1 150 euroa) suuruisen ennakkomaksun Gefion Insurancelle tarkoitettujen asiakirjojen kääntämisestä tanskan kielelle aiheutuvien kustannusten kattamiseksi, kun taas Corporis vaatii mainitussa tuomioistuimessa 157,41 PLN:n (n. 30 euroa) maksamista korkoineen ja oikeudenkäyntikuluneen. Tässä tilanteessa ei ole poissuljettua, että tällaisten käännskustannusten määrä saattaa olla kohtuuton verrattuna korvauksena vaadittuun määrään, mikä on kuitenkin ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana selvittää.
- 45 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että direktiivin 2009/138 152 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä saman direktiivin 151 artiklan ja asetuksen N:o 1393/2007 johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että se, että vahinkovakuutusyritys nimeää edustajan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sisältää myös sen, että tällä edustajalla on oikeus ottaa vastaan haaste asiassa, joka koskee korvausta liikennevahingosta.

Oikeudenkäyntikulut

- 46 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25.11.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) 152 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä saman direktiivin 151 artiklan sekä oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (”asiakirjojen tiedoksianto”) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että se, että vahinkovakuutusyritys nimeää edustajan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sisältää myös sen, että tällä edustajalla on oikeus ottaa vastaan haaste asiassa, joka koskee korvausta liikennevahingosta.

Allekirjoitukset